

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.967 van 19 december 2002
in de zaak A. 119.735/VII-26.361.**

In zake : de c.v.b.a. STEENDORP,
die woonplaats kiest bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en B. ROELANDTS,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Philipslaan 20.

tussenkommende partijen :

1. Martin GYSELINCK,
wonende te STEENDORP,
Gelaagstraat 98,
2. Rita VAN HUL,
wonende te STEENDORP,
Kapelstraat 207,
3. Irene VAN DAMME,
wonende te STEENDORP,
Kapelstraat 240,
4. de v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE,
gevestigd te STEENDORP,
Gelaagstraat 98,
5. Dirk LAMBERTS,
wonende te STEENDORP,
Salviaalaa 2,
6. Guido BRYNAERT,
wonende te STEENDORP-TEMSE,
Aragonialaa 38,

verzoekende partij in tussenkomst :

de leden van het college van burgemeester en schepenen van de
gemeente TEMSE.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v.b.a. STEENDORP op 15 april 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 9 februari 2002 waarbij de beroepen aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 augustus 2001 houdende het verlenen van de vergunning aan de c.v.b.a. STEENDORP, om een monostort met baggerspecie te exploiteren, gelegen te 9140 Temse (Steendorp) Roomkouter z/n, gegrond worden verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 november 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. DE SMEDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij, van de tussenkomende partijen Martin GYSELINCK, die verschijnt in eigen naam en als voorzitter van de v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE, Rita VAN HUL, Irene VAN DAMME, Dirk LAMBERTS en Guido BRYNAERT, en van Ingrid MEEUS, schepen van de gemeente Temse;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat met respectieve verzoekschriften van 25 juli 2002, 30 juli 2002, 30 juli 2002 en 31 juli 2002 Irene VAN DAMME, Rita VAN HUL, Martin GYSELINCK en Dirk LAMBERTS vragen om in het

administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat deze personen woonachtig zijn op een afstand van 150 tot 700 meter van de geplande inrichting; dat, gelet op de aard en de omvang van de inrichting, zij als omwonenden voldoende belang hebben om in het geding tussen te komen;

1.2. Overwegende dat met een verzoekschrift van 31 juli 2002, Guido BRYNAERT en Martine DE STAELLEN, die op een afstand van 200 meter van de geplande inrichting wonen, vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat wordt vastgesteld dat op het verzoekschrift tot tussenkomst slechts een recht van 125 euro werd gekweten, zodat de vordering tot tussenkomst enkel ontvankelijk is voor wat de eerste ondertekenaar van het verzoekschrift, namelijk Guido BRYNAERT, betreft;

1.3. Overwegende dat met een verzoekschrift van 31 juli 2002 de leden van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat de zeven ondertekenaars van het verzoekschrift zich uitdrukkelijk aandienen als "de leden van het College van Burgemeester en Schepenen" en niet als het college van burgemeester en schepenen; dat de reden daartoe blijktbaar is dat een administratief beroep ingediend door het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk werd bevonden wegens laattijdigheid en dat een later administratief beroep ingediend door alle leden van het college wel ontvankelijk werd bevonden; dat in het bestreden besluit dat administratief beroep wordt voorgesteld als een beroep ingediend door "mevrouw Ingrid MEEUS (+ 6 mede-ondertekenaars)"; dat het verzoekschrift tot tussenkomst zich aandient als een verzoekschrift uitgaande van zeven individuen; dat ter terechtzitting een lid van het schepencollege en die mede het verzoekschrift tot tussenkomst heeft ondertekend dat uitdrukkelijk bevestigt; dat wordt vastgesteld dat op het verzoekschrift slechts een recht van 125 euro werd gekweten en dat de eerste ondertekenaar, met name Luc DE RYCK, nergens aangeeft wat zijn belang is bij de oplossing van de zaak; dat dienvolgens het verzoek tot tussenkomst als onontvankelijk moet worden afgewezen;

1.4. Overwegende dat met een verzoekschrift van 1 augustus 2002 de v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat blijkens haar statuten de v.z.w. zich tot doel stelt "het leef-,

woon- en werkmilieu in Steendorp te bevorderen en alle initiatieven te nemen die daar rechtstreeks of onrechtstreeks betrekking op hebben"; dat haar verzoek tot tussenkomst kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

De verzoekende partij werd opgericht op initiatief van de Vlaamse Milieuholding. Enerzijds zijn er vennoten uit de openbare sector, met name de nv VLAAMSE MILIEUHOLDING en de provincie Oost-Vlaanderen, anderzijds particuliere vennoten, met name de nv DREDGING INTERNATIONAAL en de nv DEC. Dit soort samenwerking wordt voorzien door artikel 43 van het Afvalstoffendecreet. De vennootschap heeft tot doel : de verwerking en berging van baggerspecie uit de Beneden-Zeeschelde, aansluitend op het "Beleidsplan Sanering Waterbodembeneden Zeeschelde" van de Vlaamse regering en binnen het kader van het door de overheid goedgekeurde afvalstoffenplan. Als eerste concrete invulling van deze doelstelling beoogt de vennootschap het landschapsherstel van de site "Steendorp" met betrekking tot de gronden en groeven in de "Roomkouter", "Blauwhofwijk" en "Kaakwijk" ter realisatie voorzien in het gewestplan.

Op 8 maart 2001 dient de verzoekende partij een milieuvergunningaanvraag in voor de exploitatie van een stortplaats voor baggerslib.

De beoogde locatie, ongeveer 17 ha groot, waarvan ongeveer 8 ha zou worden volgestort, bevindt zich in Temse, in de deelgemeente Steendorp. Het gaat om oude kleiputten die zouden worden opgevuld. De bestemming van het grootste deel van het gebied is ontginningsgebied, met als nabestemming groengebied. Een klein deel is woongebied en bufferzone. Binnen een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen bevinden zich enkele tientallen woningen.

De vergunningsaanvraag bevat volgende onderdelen :

- een monostortplaats voor het bergen van maximaal 1.250.000 ton droge stof baggerspecie;
- het laguneren van maximaal 74.000 ton droge stof baggerspecie per jaar;
- het fysisch-chemisch behandelen van baggerspecie (laguneren) van maximaal 74.000 ton droge stof baggerspecie per jaar;

- een monostortplaats voor baggerspecie met een aanvoer van meer dan 10 ton per dag en een capaciteit van meer dan 25.000 ton;
- een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van bedrijfsafvalwater dat gevaarlijke stoffen bevat en bestaande uit een bufferbekken met een volume van 10.000 m³, een zandfilter, en een actief-koolfiltratie met inbegrip van het lozen van het effluent met een maximum debiet van 30 m³/uur, 720 m³/dag en 225.355 m³/jaar in de Schelde;
- een stroomgenerator met een maximaal vermogen van 200 kW;
- stelplaatsen voor maximaal 20 bedrijfsvoertuigen;
- opslag van 15.000 l mazout in een bovengrondse houder;
- 1 verdeelslang aangesloten op de mazouttank;
- een laboratorium voor het uitvoeren van kwaliteitsproeven;
- een metaalwerkplaats met divers handgereedschap van maximaal 10 kW;
- een stroomgenerator met een maximaal vermogen van 200 kW.

Het weze genoteerd dat aldus de aanvraag enerzijds het storten voorziet van bij aanvoer reeds ontwaterd slib en anderzijds ook laguneringsvelden, om ter plaatse slib te ontwateren, dat vervolgens ter plaatse definitief zou worden geborgen.

Tijdens het openbaar onderzoek worden 3.076 bezwaarschriften ingediend.

Op 9 augustus 2001 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde milieuvergunning, waarbij een reeks bijzondere vergunningsvoorwaarden wordt opgelegd.

Volgens de bestreden beslissing zijn er 55 ontvankelijke administratieve beroepen ingediend.

Volgende adviezen worden verleend :

- de OVAM adviseert gunstig;
- de afdeling natuurlijke rijkdommen en energie adviseert gunstig;
- de afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseert voorwaardelijk gunstig;
- de Vlaamse Milieumaatschappij adviseert voorwaardelijk gunstig;
- de afdeling natuur (Oost-Vlaanderen) adviseert voorwaardelijk gunstig;
- de afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg adviseert "voorwaardelijk en gereserveerd gunstig";

- het hoofdbestuur van AMINAL - milieuvergunningen adviseert gedeeltelijk gunstig, in die zin dat het ter plaatse laguneren zou moeten worden geweigerd;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie tenslotte adviseert gedeeltelijk gunstig, grotendeels in de zin van het advies van AMINAL - milieuvergunningen.

Met het oog op de zitting en het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie heeft de verzoekende partij een nota bezorgd houdende een wijziging van het project teneinde "een maatschappelijke consensus" voor het project te vinden.

De wijziging bestaat deels uit een andere omschrijving en benadering : er wordt voorgesteld het project niet louter te zien als het "laguneren en bergen van baggerspecie/afvalstof", maar als het "nuttig gebruik van droge baggerspecie/bouwstof".

De nadruk zou dan liggen op de positieve realisatie, namelijk het verwezenlijken van de nabestemming groengebied, in plaats van op het negatieve idee van het storten van afval.

Juridisch-technisch zou het blijven gaan om het bergen van baggerspecie, waarbij de verzoekende partij zou aanvaarden dat de Vlarea-normen voor het gebruik van baggerspecie als bouwstof zouden worden opgelegd als bijzondere vergunningsvoorwaarde.

Er zou niet meer ter plaatse worden gelaguneerd, zodat de betreffende rubrieken uit de aanvraag vervallen. De volledige stort- of bergingscapaciteit zou worden opgevuld door aanvoer van droge stof (elders ontwaterde baggerspecie).

Op 9 februari 2002 wordt de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt in haar geheel geweigerd.

De motivering luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een ontginningsgebied met nabestemming groengebied; dat er ook een deel in woongebied ligt (noordelijk) en in bufferzone (zuidelijk);

Overwegende dat de dichtst bij het gebied gelegen woongelegenheden deze zijn aan de Kapelstraat, de Scouselestraat en de Kerkhofstraat; dat er in een straal van 100 m rond de perceelsgrenzen enkele tientallen woningen gelegen zijn; dat de dichtste bewoning ten opzichte van de site zich langsheen de Kapelstraat bevindt, waarvan de inwoners van de pare kant met hun tuintjes, aan de achterzijde van de woningen aan de perceelsgrenzen palen; dat aan de andere kanten van de inrichting de woningen geen rechtstreeks zicht hebben op de site;

Overwegende dat onderhavige beroepen werden ingediend tegen de verleende vergunning om een monodeponie voor baggerspecie, al dan niet voorafgaand ontwaterd (gelaguneerd) aangevoerd, te exploiteren; dat deze activiteiten zouden gebeuren op de site van een voormalige klei-ontginning; dat er in de aanvraag gesteld werd dat er ook zou gelaguneerd worden alvorens de specie te storten;

Overwegende dat momenteel het terrein gedeeltelijk ingenomen is door een categorie III-stortplaats; dat het gaat om een oppervlakte van 6,6 ha; dat het totaal terrein 17 ha groot is; dat de stortplaats gesitueerd is in het noordelijk gedeelte van de kleigroeve; dat er zich in het zuidwestelijk deel twee waterplassen bevinden; dat het zuidoostelijk gedeelte bebost is;

Overwegende dat volgens de oorspronkelijke aanvraag de inrichting en het ontwerp van de monodeponie zodanig werden opgevat dat zowel ontwaterde als deels of niet ontwaterde baggerspecie kan worden verwerkt; dat bij aanvoer van deels of niet ontwaterde specie deze eerst ter plaatse zou worden ontwaterd;

Overwegende dat de bruto bergingscapaciteit van de groeve bij een opvulling tot + 26 à 27 m TAW (=oorspronkelijk maaiveld) op 1.750.000 m³ wordt geraamd; dat dit netto een capaciteit van 1.250.000 ton droge stof betekent; dat in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat deze opvulhoogte dient gerespecteerd te worden;

Overwegende dat er, uitgaande van een project waarbij zowel gelaguneerd als gestort zou worden, per laguneringscyclus een periode van 9 maanden werd berekend; dat in die periode er 225.000 ton droge stof dient te worden geborgen; dat indien deze ontwateringscapaciteit (ideaal scenario) voorhanden is dit leidt tot een exploitatieperiode van 4,5 jaar (6 cycli van 225.000 ton droge stof of 54 maanden);

Overwegende dat er minimaal volgende aanvoer werd voorzien :

- 56.000 ton droge stof/cyclus gelaguneerd ter plaatse;
- 42.000 ton droge stof/cyclus gelaguneerd te Zwijndrecht;

dat dit op een totaal van 98.000 ton droge stof/cyclus van 9 maanden neerkomt, wat leidt tot een gemiddelde van 130.000 ton droge stof op jaarbasis; dat dit zou leiden tot een opvulling a rato van 13 cycli van circa 98.000 ton droge stof of 117 maanden (9,75 jaar);

Overwegende dat de baggerspecie die te Steendorp zou worden geborgen, afkomstig zal zijn uit de Beneden-Zeeschelde, meer specifiek van de toegangsgeulen tot de grote zeesluizen (Kallosluis, Berendrechtlsuis, Zandvlietsluis, Boudewijnsluis en Van Cauwelaertsluis); dat er in het bestreden besluit expliciet werd opgelegd dat enkel deze baggerspecie in de monodeponie mag geborgen worden;

Overwegende dat de exploitant gedurende de beroepsprocedure heeft aangegeven het project te willen wijzigen; dat één van de aspecten het niet meer laguneren op deze site zou zijn (zoals hierboven reeds aangehaald); dat een ander aspect hiervan de 'wijziging' van het project in een nuttig gebruik van droge baggerspecie als bouwstof zou zijn;

Overwegende dat de cvba Steendorp de door professor MEIRE uitgetekende realisatie van de nabestemming groengebied wil verwezenlijken via het gebruik van baggerspecie dat volledig voldoet aan alle in onderafdeling 4.2.2. van Vlarea opgenomen voorwaarden voor het gebruik als secundaire grondstof, met name voor het gebruik als bouwstof; dat de exploitant ervoor opteert om het 'nuttig gebruik' van deze specie te blijven kaderen binnen een milieuvergunningsplichtige installatie;

Overwegende dat zowel procedureel als op milieutechnisch vlak moet bekeken worden of deze gewijzigde aanvraag te beschouwen is als een loutere beperking van de aanvraag dan wel of de wijziging van het project dermate is dat het dient onderworpen aan een nieuw openbaar onderzoek en een nieuwe adviesronde, in het kader van een nieuwe aanvraag; dat moet vastgesteld worden dat de wijziging niet alleen impact heeft op de rubrieken; dat de aanvoer van droge specie anders gebeurt dan natte specie, namelijk transportbanden in plaats van een persleiding; dat het gewijzigd project een intensievere aanvoer van droge specie inhoudt, wat zijn impact heeft op de geluidsproductie; dat het project dan ook in die mate wijzigt dat toch een nieuwe aanvraag nodig is, gezien er geen inspraak is geweest over het gewijzigd project met gewijzigde milieu-impact, meer bepaald op het vlak van de geluidshinder;

Overwegende dat de exploitant voor dergelijk project een gebruikscertificaat van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse gewest zou dienen te bekomen; dat hij er evenwel mee akkoord gaat dat de in onderafdeling 4.2.2. van Vlarea opgenomen voorwaarden voor het gebruik van baggerspecie als bouwstof, onder de vorm van een bijzondere voorwaarde, als acceptatiecriteria zou worden opgelegd; dat evenwel dit project aangevraagd is als een monostortplaats voor baggerspecie en als zodoende hier wordt beschouwd;

Overwegende dat de kwaliteit van de te bergen specie getoetst werd aan de normen van het bodemsaneringsdecreet en aan de normen voor hergebruik van Vlarea; dat hieruit bleek dat, indien de baggerspecie voorwerp zou uitmaken van een oriënterend bodemonderzoek, er geen saneringsnormen zouden worden overschreden; dat echter inzake hergebruik de specie ongeschikt is voor hergebruik als bodem; dat er talrijke overschrijdingen zijn van de achtergrondwaarden voor bodem; dat toetsing aan de normen voor gebruik als niet vormgegeven bouwstoffen uit het Vlarea individuele overschrijdingen voor de norm voor minerale oliën en zware metalen aantoonde;

Overwegende dat in het milieu-effectenrapport vermeld staat dat de belangrijkste geluidsbronnen die ingezet worden voor de aanvoer van de baggerspecie, het baggerschip met een perspomp voor het oppersen van de baggerspecie en een kraan voor het plaatsen van de droge specie op de transportband en de transportleiding zijn; dat tijdens het laguneringsproces de grootste hinder wordt verwacht bij het herinrichten van de velden en de berging van de ontwaterde specie;

Overwegende dat het door de exploitant gekozen aanvoertraject het zogenaamde alternatief 1 is; dat dit qua geluid het minst nadelige scenario is;

Overwegende dat uit de bezwaren geuit tijdens het openbaar onderzoek en uit de ingediende beroepen gebleken is dat de omwonenden vooral vrezen dat het laguneren voor hinder zal zorgen (geluids-, stof-, geurhinder); dat uit het milieu-effectenrapport blijkt dat de grootste hinder te verwachten valt van het laguneringsproces; dat uit het milieu-effectenrapport ook gebleken is dat zelfs met het uitvoeren van extra maatregelen (zoals in het milieu-effectenrapport

verwoord en in de projectbeschrijving opgenomen) er inderdaad kan aan getwijfeld worden of de geluidsnormen zouden kunnen gehaald worden; dat de exploitant dit pijnpunt heeft ingezien en heeft meegedeeld af te willen zien van het onderdeel van het project waar het de lagunering van baggerspecie betreft;

Overwegende dat de exploitant aanvoert dat het niet meer laguneren op de site een verbetering qua hinderaspecten zal betekenen; dat er op het ogenblik van de adviesverlening nog geen herberekening was gebeurd van de verwachte geluidsproductie; dat door het wegvallen van de lagunering zowel het nat oppersen als het herinrichten en bergen tijdens de nachtperiode vervallen; dat volgens de exploitant de geluidsnormen zullen kunnen gehaald worden; dat dit echter niet wetenschappelijk werd aangetoond;

Overwegende dat in laatste instantie, op 1 februari 2002, door de aanvrager nog een stuk werd overhandigd ter beoordeling van de geluidshinder in het gewijzigd project; dat dit stuk geen overtuigend bewijs levert van het halen van de normen in de nieuwe situatie; dat dit stuk trouwens niet is opgesteld noch geïmplementeerd door een terzake erkend milieudeskundige; dat het overhandigde stuk onvoldoende concrete gegevens levert; dat ten aanzien van de bestreden beslissing en het deels gunstige advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie moet opgemerkt worden dat het opleggen van een akoestisch onderzoek na het verlenen van vergunning in deze niet zinvol is; dat integendeel met toepassing van artikel 5 van titel I van het Vlarex er moet van uitgegaan worden dat de haalbaarheid van de geluidsnormering moet aangetoond zijn in het aanvraagdossier inclusief MER;

Overwegende dat het op 1 februari 2002 neergelegde stuk de geluidsimpact in elk geval onvoldoende begroot, doordat enkel het specifiek geluid ter hoogte van de losoperatie (boot) en ter hoogte van de berging werd bekeken; dat de transportband een lijnbron is, waarvan het specifiek geluid (van een open transportband, dus zonder milderende maatregelen) circa 50 dB(A) bedraagt op circa 100 m; dat het aldus onduidelijk is dat de geluidsnormen ter hoogte van de woningen die het dichtst gelegen zijn bij deze transportband, zullen nageleefd worden, zelfs met overkapping van de transportband;

Overwegende dat bovendien moet vastgesteld worden dat voor het behalen van de normen de aanleg tijdens de exploitatie van een dijk van 5 m hoog met beplanting nodig is; dat dit door de onmiddellijke nabijheid van een woongebied de nodige visuele hinder meebrengt; dat deze aarden berm impliciet is opgelegd in het beroepen besluit, via de bijzondere voorwaarde nr. 3 die stelt dat alle milderende maatregelen uit het MER dienen te worden uitgevoerd; dat deze berm is voorgesteld als milderende maatregel in het MER (pag 185, punt 8.4.5) ; dat de visuele impact van deze berm in het MER onvoldoende is onderzocht; dat de berm weliswaar een vereiste is in het kader van de geluidsbepaling, maar anderzijds voor visuele hinder zorgt; dat dit aantoont dat de inplanting van de stortplaats palend aan woongebied problematisch is;

Overwegende dat de stortplaats als volgt zou worden opgebouwd :

- Boomse klei (ontbreekt op enkele locaties), dikte 3 - 17 m, $k < 10^{-9}$;
- Deels inert bouw materiaal (cat. III-stort), deels zand door nivellering;
- Steunlaag (0,1 m);
- Slecht doorlatende laag (type trisoplast), 0,1 m $k < 10^{-9}$;
- HDPE-folie (2,5 mm);
- Baggerspecie en drainagelagen;
- Slecht doorlatende laag (type trisoplast), 0,1 m $k < 10^{-11}$;
- HDPE-folie (2,5 mm);

- Drainerende zandlaag (0,3 m);
- Bewortelingslaag (2 a 3,5 m);

dat dit ruimschoots voldoet aan de sectorale voorwaarden van titel II van het Vlarem wat betreft de inrichting van monostortplaatsen voor baggerspecie;

Overwegende dat de kans op bodem- en grondwaterverontreiniging minimaal zal zijn gelet op de aanwezigheid van een tertiaire kleilaag (behalve op één locatie), de aanleg van HDPE- folie, het gebruik van trisoplast, ; dat peilputten voorzien zullen worden zodat de grondwaterkwaliteit kan worden opgevolgd; dat er sowieso een nazorgperiode voorzien is volgens titel II van het Vlarem;

Overwegende dat uit de bijgevoegde stabiliteitsstudie van professor MAERTENS blijkt dat inzake stabiliteit de geplande baggerspeciedeponie geen risico inhoudt op een modderstroom in geval van instabiliteit; dat het eveneens uitgesloten is dat er zich nog een afschuiving zou voordoen eens de aanvulling volledig is afgewerkt;

Overwegende dat er in het milieu-effectenrapport gesteld wordt dat er door de bergingscapaciteiten geen gezondheidsrisico's te verwachten zijn; dat de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg echter slechts een voorwaardelijk gunstig advies uitbracht, namelijk gunstig mits er voor de bestaande woningen een bufferzone van 100 m in acht wordt genomen waarin geen activiteiten worden uitgeoefend noch toestellen of machines noch voertuigen worden opgesteld; dat de facto deze voorwaarde niet overeenstemt het voorliggend project en dit advies als minstens deels ongunstig moet aanzien worden; dat in uitvoering van artikel 5.2.1.4 van titel II van het VLAREM met de aanwezigheid van woongebieden in de omgeving moet rekening gehouden worden; dat in dit geval de onvermijdbare hinder van de bergingsactiviteiten, in het bijzonder de geluidsimpact en de visuele hinder, de leefbaarheid van de woonomgeving bedreigt;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting gelegen is in de directe omgeving van het EEG Vogelrichtlijngebied 'Durme en middenloop van de Schelde', het habitatrictlijngebied Schauseibroek, het natuureservaat Kijkverdriet en het Ballooi; dat naast de site het Fort van Steendorp is gelegen; dat dit in V1aanderen één van de belangrijkste overwinteringsplaatsen is voor vleermuizen;

Overwegende dat uit de studie van professor MEIRE blijkt dat : 'aangezien de waterpartijen aan de Roomkouter in de onmiddellijke omgeving van het fort gelegen zijn was de oorspronkelijke hypothese dat het belang van deze wateren groter is dan de waterpartij en die op een grotere afstand van het fort gelegen zijn; dat er meer watervleermuizen geteld worden in de herfst dan in de zomer; dat blijkbaar de wateroppervlakte niet de belangrijkste factor is; dat op basis van de voorlopige gegevens er niet kan afgeleid worden dat er een omgekeerd evenredige relatie is tussen de densiteit foeragerende vleermuizen en de afstand van het stilstaande water tot het fort; dat het erop duidt dat er meer watervleermuizen het fort als verblijfplaats opzoeken en dat er steeds minder vleermuizen gaan jagen naarmate het kouder wordt; dat de hypothese dat er in de loop van de trekperiode steeds meer vleermuizen aankomen bij hun winterverblijfplaats hetgeen resulteert in verhoogde aantallen vleermuizen in het fort overdag kan kloppen, terwijl deze hypothese dat dit gegeven zou leiden tot verhoogde aantallen foeragerende vleermuizen 's nachts niet blijkt te kloppen; dat integendeel de temperatuur van de omgeving eerder de determinerende factor blijkt te zijn';

Overwegende dat in het decreet inzake Natuurbehoud (Belgisch Staatsblad 10 januari 1998) gesteld wordt dat er een voorkomingsplicht is voor de overheid; dat deze overheid bij het beoordelen van vergunningsaanvragen er zorg dient voor te dragen dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan;

Overwegende dat uit de bijgevoegde studie, uitgevoerd door professor MEIRE blijkt dat het aangevraagde project in overeenstemming kan worden gebracht met natuurbehoudsdoelstellingen mits het aanbrengen van een eindafdek van 3 m; dat dit voorzien wordt; dat echter, zoals hierna wordt uiteengezet, onvoldoende duidelijk is of het project voor wat betreft de schade aan de natuur, niet meer schade zal berokkenen dan een beperkte afwerking met benadering van het vroegere reliëf;

Overwegende dat met betrekking tot mogelijkheden tot landschapsherstel uit de studie van Lode DE BECK en Patrick MEIRE ook blijkt dat naast de hoogte van opvulling de problematiek van de hellingsgraad minstens even belangrijk is; dat men voorziet taluds aan te leggen met een 1:2 hellingsgraad; dat het afgewerkte stort in elk geval geen herstel van het landschap in zijn oorspronkelijke toestand vormt, zelfs al blijft de storthoogte beperkt tot + 26 m TAW; dat het vroegere cuestafront een hellingsgraad had van 1:34 à 1:40; dat de rapporten van MEIRE en DE BECK uitgaan van de uitvoering van het project, en in die hypothese natuurontwikkelingsscenario's voorstellen; dat echter het scenario van herstel van het landschap met zijn oorspronkelijke hellingsgraad onvoldoende werd vergeleken qua ecologische waarde met het voorliggende project; dat niet valt uit te sluiten dat een benadering van de vroegere toestand qua reliëf, bodemgesteldheid, een ecologisch betere situatie zal meebrengen dan het voorliggende project;

Overwegende dat ten aanzien van het gedeeltelijk gunstige advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie het volgende dient gesteld te worden :

- dat uit het milieu-effectenrapport is gebleken dat het halen van de geluidsnormen in het oorspronkelijk project zeer moeilijk was, door de nabijheid van het woongebied; dat de grootste bron van geluid te wijten zou zijn aan de activiteiten verbonden aan het laguneren (oppersen en omzetten van de velden); dat de exploitant heeft afgezien van dit onderdeel van zijn project; dat de exploitant heeft meegedeeld (o.a. in de zitting van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie) dat de geluidsnormen nu wel zouden kunnen gehaald worden; dat hij geen nieuwe studie hieromtrent heeft laten uitvoeren, waardoor kan gesteld worden dat deze bewering niet wetenschappelijk onderbouwd werd;
- dat in laatste instantie, op 1 februari 2002, door de aanvrager nog een stuk werd overhandigd ter beoordeling van de geluidshinder in het gewijzigd project; dat dit stuk geen overtuigend bewijs levert van het halen van de normen in de nieuwe situatie; dat dit stuk trouwens niet is opgesteld noch geïllustreerd door een terzake erkend deskundige; dat bovendien moet vastgesteld worden dat voor het behalen van de normen de aanleg tijdens de exploitatie van een dijk van 5 m hoog nodig is; dat dit door de onmiddellijke nabijheid van een woongebied de nodige visuele hinder meebrengt; dat het overhandigde stuk onvoldoende concrete gegevens levert; dat ten aanzien van de bestreden beslissing en het deels gunstige advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie moet opgemerkt worden dat het opleggen van een akoestisch onderzoek na het verlenen van vergunning in deze niet zinvol is; dat integendeel met toepassing van artikel 5 van titel I van het Vlarem er

moet van uitgegaan worden dat de haalbaarheid van de geluidsnormering moet aangetoond zijn in het aanvraagdossier;

- dat de aanvoer van droge baggerspecie zou gebeuren uit de centra te Krankeloon en Ruisbroek; dat in deze centra nog andere afvalstromen behandeld worden, zodat er onvoldoende garanties zijn dat de specie zal voldoen aan de criteria die gesteld worden door de exploitant in zijn gewijzigde aanvraag en aan de bijzondere voorwaarde nr. 18 van het bestreden besluit;
- dat ook niet duidelijk is of de aanvoer voldoende zou zijn om de stortplaats binnen de in eerste aanleg vastgestelde vergunningstermijn van 10 jaar op te vullen en af te werken; dat zodoende de omwonenden nog steeds niet de zekerheid kan geboden worden dat de site binnen een redelijke termijn volledig afgewerkt zou zijn;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bij gevolg aanleiding toe bestaat de beroepen gegrond te verklaren, de bestreden beslissing op te heffen en de vergunning te weigeren; (...);

3.1. Overwegende dat de tweede, de derde en de zesde tussenkomende partij aanvoeren dat de vordering laattijdig is ingediend, dit uitgaande van de betekening van de bestreden beslissing aan de n.v. ROOMKOUTER, zijnde een vennootschap opgericht door de n.v. DREDGING INTERNATIONAAL en de b.v.b.a. KGB;

3.2. Overwegende, vooreerst, dat de verzoekende partij terecht stelt dat overeenkomstig artikel 52, 4°, c, van Vlarem I de bestreden beslissing diende te worden betekend aan de exploitant; dat wordt vastgesteld dat het bestreden besluit niet aan de verzoekende partij werd betekend maar dat het met een brief van 12 februari 2002 werd betekend aan de n.v. ROOMKOUTER; dat de betekening aan de n.v. ROOMKOUTER de termijn voor het indienen van een annulatieberoep en een vordering tot schorsing niet kon doen ingaan; dat daarenboven zelfs uitgaande van die betekening, het op maandag 15 april 2002 aan de post afgegeven verzoekschrift, nog tijdig werd ingediend in acht genomen het gegeven dat 13 februari 2002 alsdan normaliter de datum is van ontvangst van het bestreden besluit en dat de zestigste dag na 13 februari een zondag (14 april) was; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat uit de sub 2 weergegeven motivering van het bestreden besluit blijkt dat één van de weigeringsmotieven is dat een nieuwe vergunningsaanvraag moest worden ingediend omdat de aanvraag in belangrijke mate werd gewijzigd en er geen inspraak is geweest over het gewijzigd project met gewijzigde milieu-impact; dat de verzoekende partij in het enig middel, genomen uit "de schending van de materiële motiveringsplicht juncto het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en juncto de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de schending van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het proportionaliteitsbeginsel", onder meer dit weigeringsmotief bekritiseert en onwettig acht; dat zij desbetreffend betoogt wat volgt :

"De wijziging van het project door de c.v.b.a. STEENDORP (zie het in beroep opgemaakte verweerschrift dd. 12 november 2001 - zie stuk 15) diende niet het voorwerp uit te maken van een nieuwe vergunningsaanvraag.

Immers :

1) De c.v.b.a. STEENDORP besliste in de loop van de beroepsprocedure vrijwillig afstand te doen van de door haar aangevraagde en in eerste aanleg aan haar verleende milieuvergunning voor de rubriek 2.3.7.d. VLAREM I, bijlage 1 (laguneren) en de rubriek 2.3.9. VLAREM I, bijlage 1 (fysisch-chemisch behandelen van baggerspecie).

Vergunningstechnisch leidt dit in beroep tot een weigering van de milieuvergunning voor de door de c.v.b.a. STEENDORP aangevraagde rubriek 2.3.7.d. en rubriek 2.3.9. VLAREM I, bijlage 1 (zie in dezelfde zin : het advies dd. 9 november van AMINAL-Afdeling Milieuvergunningen en het advies dd. 12 november 2001 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie - zie stukken 20 en 22).

2) De door de c.v.b.a. STEENDORP ingediende vergunningsaanvraag stelde de adviesverlenende en vergunningverlenende overheid in staat de aan de exploitatie van de inrichting verbonden risico's en effecten op mens en milieu met volledige kennis van zaken te beoordelen, en verschaftte aan de omwonenden de nodige informatie om met volledige kennis van zaken hun bezwaren tegen de geplande inrichting te doen gelden.

Van de in beroep door de c.v.b.a. STEENDORP gevraagde weigering van de milieuvergunning voor de rubriek 2.3.7.d. en rubriek 2.3.9. VLAREM I,

bijlage 1 kan onmogelijk worden gezegd dat deze leidt tot een uitholling van het openbaar onderzoek en de adviesprocedure : de bezwaren en adviezen konden immers worden geformuleerd ten aanzien van alle door de c.v.b.a. STEENDORP aangevraagde rubrieken - inclusief de geweigerde rubrieken - en het vergunnen van de overblijvende rubrieken kan nooit leiden tot een 'andere' /'ruimere' inrichting dan deze die in de vergunningsaanvraag en het milieu-effectenrapport is omschreven en geëvalueerd. Het project blijft immers een monostortplaats voor baggerspecie, zoals het ook is aangevraagd en in het kader van het openbaar onderzoek en de adviesprocedure is geëvalueerd.

3) Artikel 20, laatste lid, Milieuvergunningsdecreet voorziet daarenboven in de mogelijkheid dat de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een vergunning bijzondere exploitatievoorwaarden oplegt, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu.

In casu vraagt de c.v.b.a. STEENDORP aan de in beroep oordelende vergunningverlenende overheid dat haar als bijzondere exploitatievoorwaarde zou worden opgelegd dat enkel baggerspecie mag worden gestort die voldoet aan de voorwaarden voor het gebruik als secundaire grondstof, met name het gebruik als bouwstof - voorwaarden gesteld in de onderafdeling 4.2.2. (en bijhorende bijlagen zoals vernoemd in deze onderafdeling) VLAREA (zie het advies dd. 12 november 2001 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (stuk 22).

De in beroep oordelende vergunningverlenende overheid kan dus de door de c.v.b.a. STEENDORP aangevraagde vergunning verlenen met oplegging van de zo-even genoemde bijzondere milieuvoorwaarde, zonder dat dit op welke manier ook als een uitholling van het openbaar onderzoek en de adviesprocedure kan worden weerhouden.

4) Samengevat : het voorwerp van de door de c.v.b.a. STEENDORP ingediende vergunningsaanvraag (i.e. monostortplaats voor baggerspecie) wijzigt niet. Er wordt alleen gevraagd een bijzondere milieuvoorwaarde aan de exploitatie op te leggen (extra strenge acceptatiecriteria), iets waartoe de vergunningverlenende overheid overeenkomstig artikel 20, laatste lid, Milieuvergunningsdecreet zonder meer bevoegd is (zie ter vergelijking : Raad van State, nr. 83.053, 21 oktober 1999, Gemeente LENDELEDE, onuitg., p. 28-29).

5) Het is een flagrante feitelijke misvatting te stellen dat het gewijzigde project een intensievere aanvoer van droge specie inhoudt.

Immers : in het oorspronkelijk project was reeds gesteld dat 225.000 ton van de 300.000 ton droge stof/jaar elders zou worden gelaguneerd. Deze 225.000 ton droge stof baggerspecie werd in het oorspronkelijke project binnen een tijdsbestek van minder dan 1,5 maand per jaar aangevoerd (zie het milieu-effectrapport, waar op p. 35 wordt vermeld dat de voorziene hoeveelheid te bergen specie grotendeels op een andere locatie zal worden ontwaterd; zie p. 34 van het milieu-effectrapport (en de daaropvolgende schema's), waar wordt vermeld dat het ledigen van de laguneringsvelden en/of het herinrichten (i.e. inclusief aanvoer van elders gelaguneerde specie) slechts in 1 maand per 9 maanden gebeurt, wat impliceert dat de droge specie dus in minder dan 1,5 maand per jaar wordt aangevoerd). Dit betekent dat in het milieu-effectrapport een aanvoer van meer dan 150.000 ton droge stof per maand langs een transportband vanaf de Schelde tot op de site werd geëvalueerd.

In het gewijzigde project wordt niet langer gelaguneerd in Steendorp, ten gevolge waarvan de aanvoer van droge specie naar Steendorp niet langer afhangt van een laguneringscyclus daar ter plaatse. Dit heeft concreet voor

gevolg dat de volledige 300.000 ton droge stof baggerspecie in het kader van het gewijzigde project gespreid over het volledige jaar kan worden aangevoerd, wat een gemiddelde aanvoer betekent van 25.000 ton droge stof per maand in plaats van de in het MER onderzochte 150.000 ton droge stof per maand.

Anders dan de Vlaamse minister in het bestreden besluit voorhoudt, impliceert het gewijzigde project dus nét een veel minder intensieve aanvoer van droge specie dan deze die in het milieu-effectrapport werd onderzocht en op milieu-impact geëvalueerd, zodat de rehtens vereiste feitelijke grondslag voor dit weigeringsmotief ontbreekt";

dat zij daaraan nog toevoegt en omstandig tracht aan te tonen dat het milieueffectrapport voldoende gegevens bevat om te besluiten dat het gewijzigde project aan de geluidsnormen kan voldoen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota op het middelonderdeel als volgt reageert :

"Aan de orde is de vraag of de in graad van beroep voorgestelde wijziging van het project het voorwerp dient uit te maken van een nieuwe vergunningsaanvraag.

De verwerende partij heeft geoordeeld dat dit het geval is, op grond van de overwegingen opgenomen op p. 11 van het bestreden besluit, zoals ook geciteerd door de verzoekende partij.

In essentie stelt de verwerende partij vast dat ingevolge het wegvallen van het ter plaatse laguneren :

- er enkel nog wordt gewerkt met droge specie, en er dus sprake is van een intensievere aanvoer van droge specie
- dat de aanvoer van droge specie anders gebeurt dan natte specie, namelijk transportbanden in plaats van een persleiding
- er een impact is op de geluidsproductie, en geen wetenschappelijk bewezen zekerheid omtrent het halen van de geluidsnormen in de nieuwe situatie.

De verwerende partij is van oordeel dat de verzoekende partij de voorgestelde wijziging al te eenvoudig voorstelt waar zij stelt dat het louter het wegvallen van twee rubrieken (2.3.7.d en 2.3.9 VLAREM I, bijlage 1) betreft.

Immers, daar waar de wijziging misschien niet leidt tot een werkelijk andere of ruimere inrichting, kan niet ontkend worden dat de wijze van exploitatie op zich wel degelijk verandert als er enkel met droge specie wordt gewerkt.

Dit wordt met zoveel woorden erkend door de verzoekende partij waar zij stelt dat er in het oorspronkelijke project sprake was van een aanvoer van meer dan 150.000 ton droge stof per maand, daar waar er in het gewijzigde project sprake is van een gemiddelde aanvoer van 25.000 ton droge stof per maand, met een aanvoer gespreid over het hele jaar in plaats van in minder dan 1,5 maand. Daar waar er voorheen geen maandelijks aanvoer was, is dat in het gewijzigde project wel het geval (zij het dat de totale hoeveelheid ook beperkt blijft tot maximaal 300.000 ton/jaar).

In het bestreden besluit wordt verder toegelicht dat precies de kraan voor het plaatsen van de droge specie op de transportband alsook de transportleiding behoren tot de belangrijkste geluidsbronnen die ingezet worden voor de aanvoer

van de baggerspecie. Van deze machines zal derhalve het hele jaar door gebruik gemaakt worden, zodat er wel degelijk een niet te onderschatten impact op de geluidsproductie is.

Het is verder niet omdat de verwerende partij de mogelijkheid had om een bijzondere exploitatievoorwaarde (enkel storting van baggerspecie die voldoet aan de voorwaarden van onderafdeling 4.2.2 VLAREA) op te leggen, dat het geen gebruik maken van deze mogelijkheid - die uiteraard geen verplichting is - een onzorgvuldigheid uitmaakt.

Los immers van de aard en samenstelling van het te storten baggerspecie, dient in essentie te worden onderzocht of de hinder (en dan vooral de geluidshinder) voor mens én milieu (cfr. de uiterst negatieve impact op de bestaande fauna) veroorzaakt door de gewijzigde exploitatie nog steeds tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

Daar waar de verzoekende partij zal moeten toegeven dat er wel degelijk een invloed op de geluidsproductie is - hieromtrent werd op de vergadering dd. 01.02.2002 zelfs nog een afzonderlijke nota ingediend - staat het anderzijds vast dat de door de verzoekende partij verstrekte gegevens volstrekt eenzijdig zijn, en er geen bijkomend akoestisch onderzoek, opgesteld door een onafhankelijke en erkende deskundige ter beschikking ligt.

Daar waar de verwerende partij derhalve moet vaststellen dat zij niet over de nodige gegevens beschikt om met voldoende kennis van zaken een belangrijk hinderaspect te beoordelen, geldt dit eveneens voor de betrokkenen, zijnde de (kandidaat-)bezwaar- en beroepsindieners, alsmede de adviesverlenende instanties, waarvan de meeste in hun advies precies het belang van sluitende garanties omtrent de naleving van de geluidsnormen beklemtonen.

In die omstandigheden kon de verwerende partij terecht beslissen dat enkel een nieuwe aanvraag de nodige garanties biedt op een correcte procedure met voldoende inspraak";

4.3.1. Overwegende dat de oorspronkelijke vergunningsaanvraag die het voorwerp heeft uitgemaakt van het openbaar onderzoek en van het grootste gedeelte van de adviesverlening, inhield dat tijdens ongeveer één maand per negen maanden een 170.000 ton droge stof over de Schelde zou worden aangevoerd, met een kraan gelost en langs een transportband tot op de stortplaats gebracht en dat tijdens een andere maand per negen maanden over de Schelde baggerspecie wordt aangevoerd en via een persleiding naar de laguneringsvelden wordt gepompt om ter plaatse te worden ontwaterd tot 75.000 ton droge stof; dat dit inhoudt dat gedurende twee maanden per negen maanden er twee verschillende activiteiten met de inzet van telkens verschillende middelen zouden zijn aan de Schelde-oever; dat de hangende de beroepsprocedure gewijzigde vergunningsaanvraag de aanvoer inhoudt van 300.000 ton droge stof per jaar of 25.000 ton per maand, over de Schelde en daarna per transportband naar de stortplaats; dat aldus, in het eerste geval, volgens de oorspronkelijke vergunningsaanvraag op het exploitatieterrein zelf, er een cyclus is waarbij er gedurende een maand baggerspecie wordt aangevoerd en er

laguneringsvelden worden ingericht, waarbij er vervolgens gedurende zeven maanden wordt ontwaterd waarna er nog een maand volgt tijdens dewelke het ontwaterd slib definitief wordt geborgen samen met van elders gedurende deze maand aangevoerde droge stof; dat in het tweede geval, volgens de gewijzigde aanvraag, en aangenomen dat de aanvoer niet afhankelijk is van laguneringscycli op andere plaatsen zoals de verzoekende partij laat uitschijnen, er gespreid over de gehele exploitatieduur een constante aanvoer is van droog stof dat gedurende de ganse exploitatieduur ter plaatse wordt geborgen; dat zoals blijkt uit de neergelegde stukken deze verschillende werkzaamheden ook de inzet vragen van verschillend materieel en dat, zoals prima facie de verwerende partij terecht stelt, zij een invloed zullen hebben op de aard en de hoegrootheid van de hinder voor mens en leefmilieu;

4.3.2. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat prima facie moet worden besloten dat de tijdens de beroepsprocedure - namelijk voor de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie - gewijzigde aanvraag grondig verschilt van de oorspronkelijke vergunningsaanvraag, ook al "blijft het project (...) een monostortplaats voor baggerspecie"; dat dit betekent dat het openbaar onderzoek, de adviesverlening in eerste aanleg, de beslissing in eerste aanleg en in casu een groot gedeelte van de adviesverlening tijdens de beroepsprocedure gebeurde op basis van een dossier dat naderhand een grondige wijziging heeft ondergaan; dat het verlenen van een vergunning op basis van dergelijke gewijzigde vergunningsaanvraag zou inhouden dat het openbaar onderzoek en de adviesverlening worden gevitieerd; dat immers zowel derden-belanghebbenden als de adviesverlenende instanties enkel rekening kunnen houden met het aanvraagdossier zoals het op dat moment voorligt; dat de vergunningverlenende overheid zich niet in de plaats kan stellen van de derden-belanghebbenden en aannemen dat zij tegen de gewijzigde aanvraag geen andere bezwaren zouden hebben laten kennen dan tegen de oorspronkelijke aanvraag; dat zij evenmin de ingediende bezwaren vermag te extrapoleren naar de gewijzigde aanvraag; dat een analoge bedenking geldt ten aanzien van de op basis van de oorspronkelijke vergunningsaanvraag uitgebrachte adviezen; dat het betoog van de verzoekende partij dat het milieueffectrapport voldoende gegevens zou bevatten om een behoorlijke beoordeling te maken van de hinder indien de gewijzigde aanvraag zou worden vergund in casu niet dienstig kan worden aangebracht;

4.3.3. Overwegende dat het middelonderdeel niet ernstig is; dat dienvolgens de verwerende partij terecht blijkt te hebben geoordeeld dat voor het gewijzigd project een nieuwe aanvraag moest worden ingediend; dat de kritiek die de verzoekende partij op andere motieven van het bestreden besluit in het middel uit, voorkomt als een kritiek op overtollige motieven die niet moet worden onderzocht;

4.3.4. Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moet zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst vanwege Irene VAN DAMME, Rita VAN HUL, Martine GYSELINCK, Dirk LAMBERTS, Guido BRYNAERT en de v.z.w. STEENDORP LEEFRUIMTE worden ingewilligd

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst vanwege de leden van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente TEMSE wordt verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 875 euro, komen ten laste van de tussenkomende partijen en van de verzoekende partij in tussenkomst, elk voor één zevende.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.